

LA MASERA POREGOSA

Això contem que va passar a un matrimoni que vivia en un mas de les muntanyes de Mariola. A la serra de Mariola hi ha un niu de masos amagats, perduts i solitaris entre les muntanyes. En un d'aquets masos vivien Rosa i el seu marit, Jaume. No tenien fills, ni ningú que els ajudara. Treballaven la terra i criaven uns quants animals, cabres i gallines.

De tant en tant, Jaume baixava al poble de Banyeres per a vendre o comprar. De vegades, Rosa l'acompanyava, però la majoria d'ocasions es quedava tota sola al mas, per a vigilar els animals i no deixar la casa **desemparada**. Quan fosquejava, a Rosa, li entrava una por de mil dimonis. En aquell paratge, no hi havia veïns, ni passava mai ningú. Només hi havia serra, bancals i camins solitaris. En caure la nit, venien els sorolls, els crits d'animals i les ombres misterioses. Tancava la porta amb pany i clau, corria els **forrellats**, assegurava els **portellons** de les finestres, es gitava al llit i es tapava cap i tot, fins despuntar el dia.

Una d'aquelles nits que s'havia quedat sense companyia, Rosa va sentir lladrar els gossos, lligats amb una cadena a la carrasca de l'entrada.

-Rosa, tranquil·la... -es va dir-. Deuen lladrar a una rabosa que busca al fem, o potser a un llop...

I es va tapar fins al cap, amb el cor bategant amb força. Al cap de poc, va notar que obrien els portellons, d'una finestra de la planta baixa.

-Rosa, no desbarates... -es va dir-. Deu ser el vent, que mou les branques de la carrasca i ha obert algú portelló mal tancat. -va provar de tancar els ulls, de nou, i agafar la son, més nerviosa i tremolosa que abans.

No ho va aconseguir. Parà bé l'orella i va identificar soroll de passos: "Clac, clac, clac...". Passos que pujaven per l'escala! Allò ja en feia un gra massa. Va saltar del llit, més pàl·lida que la paret, va córrer cap a la porta i va tornar a parar l'orella: "Clac, clac, clac...".

VOCABULARI

Desemparat: sense protecció.

Forrellat: barreta de ferro que s'usa per a tancar portes i finestres.

Portelló: porteta d'una finestra.

Els passos s'aproximaven cada vegada més. Algú pujava, amb la llum d'un **cresol**. Va distingir dues ombres, al final de l'escala. Rosa tancà la porta amb el cor **encongít**. No n'hi havia dubte, dos lladres havien entrat al mas! Just la nit que el seu home se n'havia anat al poble! Què podia fer?

Rosa, sabent que no podia fugir, ni demanar ajuda, va idear un pla: es va posar les sabates de taló i va córrer d'una banda a l'altra de l'habitació, saltant i arrossegant els mobles, les cadires, l'armari, la còmoda... va obrir i tancar portes, va agafar l'orinal i va eixir al corredor colpejant les parets, pegant portades a totes les habitacions.

Mentrestant, cridava, amb canvis de veu:

- Damià, desperta el teu germà!
- Bernat, apunta'ls al cap!
- Vicenteta, carrega l'altra escopeta!
- Rufí, solta els mastins!
- Pepiu, que no s'escapen vius!

Els lladres, quan van sentir tant de nom i tant de rebombori, van pensar que la mas hi havia més gent de la que es pensaven. Van fugir **esperitats**, tement que d'un moment a l'altre els unflarien a escopetades. Amb les presses, es van deixar la barra de ferro amb què havien forçat la finestra i un sac buit que pensaven omplir d'objectes valuosos.

I tot això és tan veritat que pot ser mai no ha passat.

VOCABULARI

Cresol: estri per a fer llum amb oli i una metxa..

Encongít: fet més menut, ací, per la por.

Esperitat: molt espantat, com si estiguera boig.

-
- Quan penses que va passar la història?
 - On està situat el mas?
 - Qui era l'home de Rosa?
 - Què feia quan anava a Banyeres?
 - Qui eren Damià, Bernat i Vicenteta?
 - Quins personatges intervenen en la lectura?
 - Per què Rosa no acompanyava al seu home?
 - Què li passava quan es quedava tota sola?
 - Ordena les accions que feia segons apareixen en la lectura. *(De l'1 al 4)*
 - a) Es gitava al llit.
 - b) Tancava la porta amb pany i clau.
 - c) Assegurava els portellons de les finestres.
 - d) Corria els forrellats.
 - Relaciona cada frase feta amb el significat que té.

Tindre una por de mil dimonis.	Exedir-se, exagerar.
Fer-ne un gra massa.	Escoltar amb atenció.
Parar l'orella.	Tindre molta por.